

Biserica Sfanta Teodora din Peloponez - Vasta

Biserica Sfanta Teodora din Peloponez, localizata in asezarea Vasta, este una dintre cele mai minunate bisericute din lume, fiind unica prin cele petrecute cu ea. Biserica este zidita pe un loc unde mai apoi au crescut copaci. Copacii au imbratisat-o si au strans-o la piept, inasa fara a o deteriora.

Vasta este o localitate din municipalitatea Megalopolis, in prefectura de Arcadia, Peloponez, Grecia. Vasta, micuta asezare din Arcadia, este cunoscuta lumii intregi pentru "miraculoasa bisericuta" a Sfintei Teodora de Peloponez.

Biserica Sfanta Teodora din Peloponez - biserica din care au crescut copaci

Aceasta sfanta a vietuit in secolul al XI-lea, in vremea maretului [Bizant](#). Cand regiunea a fost asaltata de banditi, Sfanta Teodora a fost nevoita sa-si apere, dupa puteri, satul, inasa, ca femeia, nu putea face prea multe. Pentru a nu fi respinsa din oaste, Teodora s-a deghizat in soldat si a intrat in randurile luptatorilor.

Din [randuiala lui Dumnezeu](#), Teodora nu a supraviețuit luptei. Se zice astfel că, pe când zacea întinsă la pământ, ea ar fi șoptit cuvintele: "Fie ca trupul meu să devină biserică, sangele meu să devină rău de apă, iar parul meu să devină pădure de copaci."

Locuitorii din Vasta, mișcați de eroismul acesteia și îndurerăți pentru pierderea ei, au construit o biserică pe locul unde a avut loc batalia și unde a și adormit în Domnul sfânt. Biserița din piatră a fost construită de localnici undeva între secolele X-XII.

Legendele locului marturisesc cum că un rău al zonei și-a schimbat traseul, ajungând astfel să treacă chiar pe sub temelie bisericii construite de ei. Mai apoi, copaci au început să crească din acoperișul bisericii, ale căror rădăcini nu se vad nici în interiorul bisericii, nici sub tavan și nici pe lateralul clădirii. Sute de ani au trecut, însă rădăcinile tot nu se vad.

Astăzi, pe acoperișul biseriței ridicate în cinstea [Sfintei Teodora de Peloponez](#), se află un număr de 17 copaci uriași. Cea mai mare parte dintre ei sunt înalți de peste 30 de metri, unii dintre ei având o grosime de peste un metru. Mulți dintre copaci au o greutate de peste o tonă. Totuși, deși acoperișul biseriței este subțire, fără nici o întăritură specială, rezistă ca prin minune. Oamenii de știință care au cercetat cazul își marturisesc neputința de a explica cum cresc copacii pe un acoperiș subțire fără să se prăbușească biserică.

Sfânta Teodora din Vasta a ajuns, în foarte scurt timp, mult iubită de creștinii din zonă. Minunile nu au încetat să apară, mulți găsindu-și alinare la mormântul sfintei. Biserica Ortodoxă a Greciei a canonizat-o, iar pelerinajele în Vasta nu încetează niciodată.

Se intampla adesea ca Sfanta Teodora de Peloponez sa fie confundata cu Sfanta Teodora din Alexandria, care imbracandu-se in haine de barbat a intrat si s-a nevoit intr-o manastire de calugari. Si-a luat numele de Teodor. O femeia a l-a acuzat pe "Teodor" ca a lasat-o insarcinata, iar sfanta a tacut, pentru a nu crea sminteala. Pentru mai multe, sa cititi viata Sfintei Teodora din Alexandria.

Ce spun oamenii de stiinta despre minunea din Vasta ?

In anul 2003, la cel de-al patrulea simpozion de "Archaeometrie" din Grecia s- a prezentat un raport geofizic asupra biserucitei din Vasta. Cercetatori de la Universitatea din [Patras](#) au venit special in Grecia pentru "a studia" minunea. Biserucita se afla atat in purtarea de grija a Arhiepiscopiei locului, cat si sub ocrotirea Ministerului Culturii, ca monument bizantin de valoare nationala.

Minunea este evidenta: radacinile celor 17 copaci imensi nu se vad pe nici o parte. Acoperisul are o grosime de doar cativa centimetri, peretii sunt si ei din piatra, fara crapaturi sau gauri. Radacinile nu se vad nici in interior, nici in afara. Datorita acestora, micuta cladire se afla sub o imensa presiune, in timp fiind necesare unele restaurari, dar minore, si mai ales din cauza curiozitatii unora lipsiti de experienta, care au incercat "sa inteleaga" misterul. Interventiile neprofesionale au afectat arhitectura bisericii, inasa mult prea putin.

S-a hotarat sa se faca un test cu ultrasunete, peretii urmand a fi analizati bucatica cu bucatica. Rezultatul cercetarilor au oferit cercetatorilor raspunsurile necesare pentru a primi abrobarile necesare restaurarii in intregime a monumentului. S-a vazut cum radacinile se scurg prin firisoarele de spatiu ramas liber intre pietrele zidurilor, pana in pamant. Zidurile se afla intr-o permanenta tensiune, iar cladirea a devenit "un corp viu".

Marturiile arheologilor raman insa si ele la aceeasi concluzie: aceasta este o [minune](#), unica in lume si inca inexplicabila, cum radacinile au putut urma aceasta cale si cum biserica si acoperisul sunt neatinse. Loukas Constantin, geolog: "Nu exista explicatie din partea geologiei. Este vorba de o minune continua" (1987). Gheorghe Raptis, silvicultor: "Intregul fenomen depaseste orice explicatie logica, fireasca si stiintifica a omului" (1992).

Elefterie Beligiannis, inginer: "De vreme ce vanturile care sufla acolo au puterea sa dezradacineze arbori, se intelege clar cu ce mare putere apasa cei 17 copaci asupra acoperisului" (1986). Elena Stavrogiannis, arhitecta: "Fenomen inexplicabil stiintific. Puterea greutatii si a vanturilor ar fi trebuit ca, datorita pozitiei bisericii, dar si datorita constructiei provizorii a acesteia, si tinand seama si de vechimea ei, sa duca la distrugerea sa. Insa ea a ramas in picioare de atatea secole, fara stricaciuni serioase" (1993).

Anastasiu Tinka, teolog, arheolog, istoric: "Intreaga crestere, existenta si viata a copacilor de pe acoperisul bisericii Sfintei Cuvioase Mucenice Teodora uimeste, depaseste orice ratiune si explicare fireasca a omului. Aceasta arata o insusire rara: interventia lui Dumnezeu pentru fapta Lui, savarsirea minunii."

Makrigiannis, geolog: "Saptesprezece uriasi sprijiniti pe nimic. Toti acesti arbori imensi sunt inradacinati pe nimic, sau mai bine-zis pe acoperisul gros de cativa centimetri! Cea mai mare surpriza ne asteapta inaintea. Nici o radacina cat de mica nu iese dintre zidurile vechi. Nici o crapatura care sa se datoreze lor! Atunci cand vantul bate printr-un copac urias al bisericii, radacinile lui formeaza niste parghii atat de puternice, incat micul asezamant ar trebui sa se darama imediat. Ca geolog, sunt in masura sa stiu foarte bine ca zidurile s-ar fi crapat si s-ar fi spart chiar numai din cauza unui singur copac, cu atat mai mult ca sunt saptesprezece" (1993).

Sursa: crestinortodox.ro